

Veseljko Vidović

ŽIVOT JE SMISAO

VESELJKO VIDOVIĆ

ŽIVOT JE SMISAO

Nakladnici
Matica hrvatska – Ogranak u Imotskom
Udruga hrvatskih aforista i humorista
Hrvatsko kulturno društvo Napredak Split

Za nakladnike
Milan Glibota

Urednik
Mladen Vuković

Lektura
dr. sc. Tea-Tereza Vidović Schreiber

Karikature
Slobodan Butir

Recenzenti
Prof. dr. sc. Ivan Bošković
Prof. dr. sc. Jozo Čizmić
Petar Gudelj, književnik
Josip Jović, publicist
Doc. dr. sc. Ivana Odža
Mate Raos, književnik

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Sveučilišne knjižnice u Splitu pod brojem 180713042.

ISBN 978-964-7692-82-7

VESELJKO VIDOVIĆ

Život je smisao

Aforizmi

Split, 2020.

Knjigu posvećujem djeci:

Ivanu, Tei-Terezi, Jeleni i Zvonimiru

unukama: Ani i Rafaeli Mari

unucima: Franu, Emanuelu Tinu, Domagoju i Ivanu

Predgovor

Ozbiljna jezgrovitost i duhovitost

Aforizme su pisali mnogi čuveni mislioci i pisci još od vremena antike. Od Heraklita, Hipokrata i Seneka, preko biblijskih autora, do Erazma Rotterdamskog, Bacona i Goethea i do naših Matoša i Šimića. Njima se na krajnje sažet, paradoksalan i smislen način često više kaže nego u dugim esejima i traktatima. Oni izravno pogađaju samu bit stvari. Kao i poezija i aforistika se može podijeliti na narodnu i autorsku. Narodne poslovice, poslovice nepoznatih autora koje se pamte i prenose s generacije na generaciju nisu ništa drugo do aforizmi, kao primjerice: *Tko pod drugim jamu kopa sam u nju upada.*, ili *Svaki stecikuća nađe svog raspikuću.*, ili *Vrijeme gradi vrijeme razgrađuje.*, itd. Duh naroda je svakako ostavio traga u nama i onda kad toga nismo svjesni ili ga se čak odričemo. Sam Veseljko Vidović potječe iz kraja u kojemu se malo govorilo, a puno mislilo i osjećalo.

Njegova aforistika potvrđuje sve osnovne osobitosti ove književne vrste. Ona je jezgrovita i duhovita. Ali nije smiješna, već je ozbiljna. On rezignira i stoji zamišljen i zabrinut nad ljudskom moralnom egzistencijom, kao i nad aktualnim političkim prilikama. Pošteni među pokvarenima, mudri među glupima, neiskrene riječi političara, lažno domoljublje, nedužnost domovine za kriminal u njoj, pravda kao eksces a ne kao pravilo, nema odgo-

vornih za ubijanje začelog djeteta, bratstvo i jedinstvo koje je završilo genocidom, što je veći grad više je malograđana... Smisao je života ostati čovjekom i nakon smrti i svatko ima svoj križ pa i oni koji nisu vjernici. Pregršt će mudrih i poučnih poruka čitatelj naći u ovoj knjizi.

Vidović je odavno zauzeo zapaženo mjesto u hrvatskom pjesništvu objavivši šesnaest knjiga poezije, među kojima i tri knjige haiku poezije aforizmima bliske, koje su uvrštene u antologiju ove vrste, preveden je na šest jezika, o njegovoj su poeziji pohvalne kritike ispisala zvučna imena naše književnosti i književne kritike, član je Društva hrvatskih književnika, zabilježen je u Hrvatskoj općoj enciklopediji i u Hrvatskoj književnoj enciklopediji. Dramatično vrijeme rata prekinulo je njegovo književno stvaralaštvo. Ovom knjigom aforizama Vidović se vraća sebi i nama.

Josip JOVIĆ, publicist

Hrvatska

Ljubim tvoje modre vode
Korijenje trava u poljima
Grob neba u pukotinama
Trubu jutra
Let ptica
Sidro tajne

Volim tvoje namjere u
SVJETLOSTI
Nabujale nade u bilju
Otpore uzglavlju
Zastave u dosluhu
Lice vatre

HRVATSKA
To je vino u zlatnom sudu
KRIK svemira
Lovor i mirta
U mojoj krvi

Zrak je toliko zagađen da se ljudi brzo pokvare.

Raditi ne znači zaraditi.

Veličina mozga ne znači razmjerno ista težina uma.

Imati svoj križ - bogatstvo je života.

Bolje je imati snažan mozak negoli ruke.

Tko u Saboru stalno šuti, taj najviše u politici muti.

Oporba ima puno statista, ali nema glavnog glumca.

Na tuđim žuljevima udario temelje kuće.

Kurva u životu dobije sifilis, a političari biznis.

Sve je prolazno osim poštenja.

Lako je presaditi bubreg, a kako mozak?

Najjača karika u politici je dvoličnost.

Nema braka u kojem nema govora mržnje.

Želudac mi je prazan iako sam sit svakojake politike.

Najveće zlo u životu je kada čovjek ne razumije samoga sebe.

Kompromis je poraz svih stranaka u postupku.

Branitelji stvorili državu, a državnici korupciju.

Jedino se siromah može nadati boljoj budućnosti kada u sadašnjosti živi u gladnom stresu.

Najgore je kada mrtvac sanja mrtve.

Biti žrtva života nije život nego pakao.

Bolje je prodati guzicu negoli obraz.

Lako je popovima držati duge propovijedi kada od toga nema žuljeva.

Govno od bogatog čovjeka više smrdi negoli od siromašnog.

Bogatije živim kada mjesec ima manje dana.

Čovjek koji manje misli duže živi.

Djeca su svjetlost i smisao svake nacije.

Bricu ne zanima kakva je glava mušterije nego bakšiš.

Nije lud onaj koji ludo priča nego onaj koji ga sluša.

Pošten čovjek ima dva obraza i jedno lice, nepošten
dva obraza i dva lica.

Siromah je svaki dan sve siromašniji.

Više volim da mi donesu jednu ružu za rođendan
negoli za dušni dan deset.

Čovjek i magarac su najbolja koalicija - prvi misli a
drugi radi.

Žena dobro zaboravlja, a zlo vječno pamti.

Bolje je i loš ručak nego prazan tanjur.

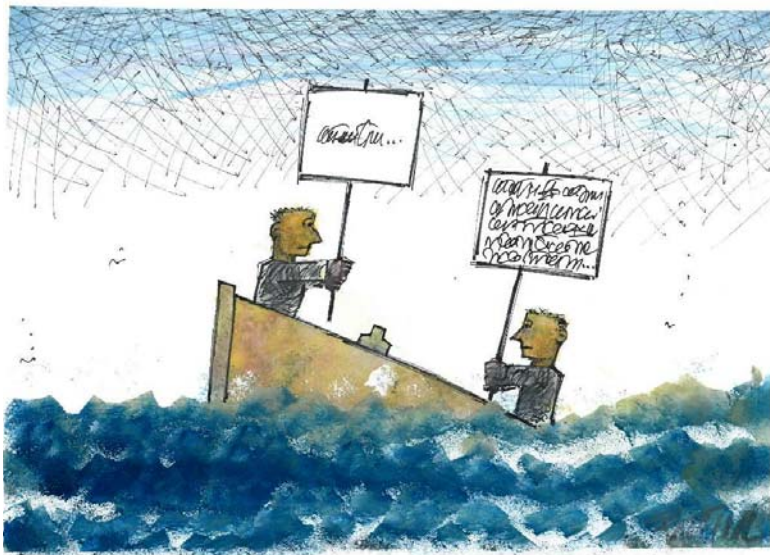
Ne rađa majka lopove, nego država.

Radnici žive od rada, a političari od lažnih obećanja.

Komu vjetar puše u leđa, bolje živi.

UM umuje - STVORITELJ stvara svakodnevnicu.

Nekome su zubi za ukras, a nekome da brže grize.

Što žena više priča, manje podnosi istinu o sebi.

Kraći aforizam sadrži veću mudrost.

Ljubav traži objekt da bi dala svoj subjekt.

Bogati ljudi manje misle o svakodnevicu.

Nekima je bračno bogatstvo među nogama.

Svrha života je živjeti bez drame.

Nisam birao roditelje ni domovinu i zato ih najviše volim.

Nisam rođen siromah, država je od mene napravila sirotinju.

Biti bogat, a činiti zlo je sramota.

Umjetnici žive vječno, a bogati trenutačno.

Lijepa žena bez problema prelazi granice svijeta.

Državnici najviše vole sebe, potom narod.

Živjeti sam u svojoj sreći nije životna sreća.

Teško je sačuvati dostojanstvo čovjeka u pokvarenom društvu.

U meni je odavno živi mrak iako redovno plaćam račune za struju.

Još nisam prepoznao svrhu života u svojoj domovini.

Mozak je entitet uma.

Veliko znanje je često veliki križ u životu.

U sebi sam bogat, izvana siromašan.

U našem društvu ostati komunist, mračne je sreće.

Krist živi u meni i zato sam duhovno bogat.

Vuk je vuku vuk, a čovjek je čovjeku špijun.

Čovjek je postao materija i tu nema Božje pomoći.

Mudri aforizmi se teško pamte u nepismenom društvu.

Ljudi koji lažu svaku riječ dobro važu.

Sreća je umrijeti bez patnje.

Lijepa je kao riba grdobina.

Aforizmi su bogatstvo duše.

Najveći grijeh je kada domoljublje prijeđe u koristoljublje.

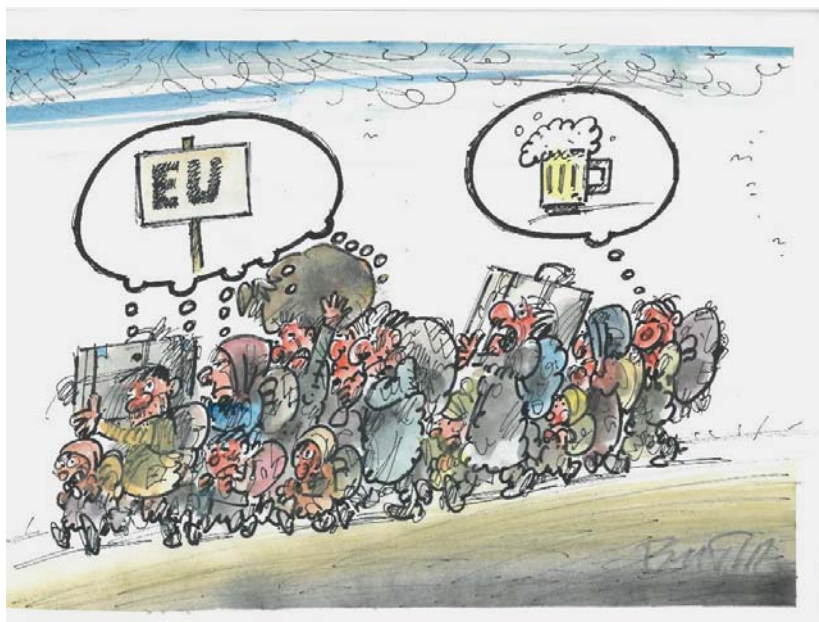
Crkva živi od milostinje, a narod od državnih obećanja.

Teško umiru oni ljudi koji u životu nisu doživjeli svitanje.

Vjerujem u Boga, a ne u čovjeka.

Vrijeme mi pojelo zube, više nisam opasan.

U sjeni istine, skriva se laž.

Umovi umuju, a korupcionaši caruju.

Nisu svi bogati ako napredno misle.

Škrtac i muhu pojede u juhi.

Vrane gaču, a siromasi plaču.

Kukavica je jedina ptica koja neće biti majka.

Ljudsko dostojanstvo je prošlost.

Birači biraju, a političari donose odluke.

Država pliva u dugovima, a narod u suzama.

U politiku uđeš kao čovjek, a iz nje izađeš kao ovca.

Držite lopova u policiji dok ga Sud ne oslobodi.

Oni koji često plješču, najmanje misle svojom glavom.

U Hrvatskoj ima više mućaka nego zdravih jaja.

Guska se ruga patki, a obje u magli.

Život je jednostavan, a mozak je kompliciran.

Tajne službe rade i kad ne rade.

Mnogi ne misle ništa, a uvijek dobiju nešto.

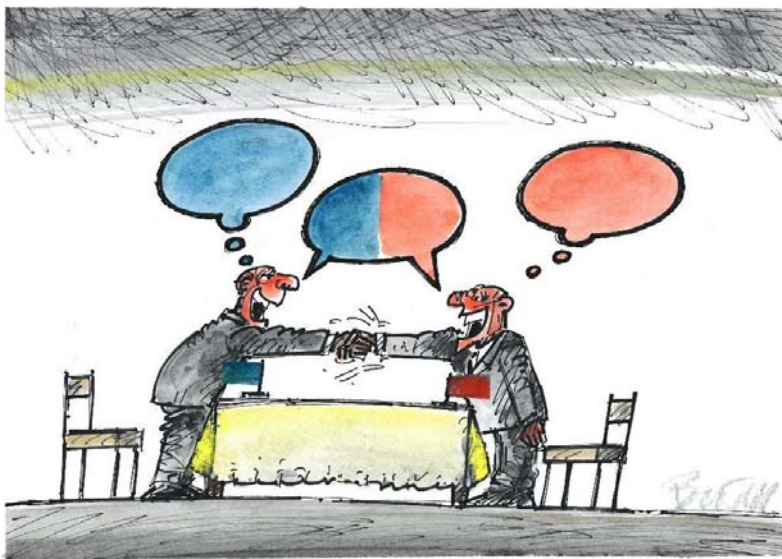
Teško je nositi besplodna muda čitav život.

Šuplja glava ima veći propuh.

Božja pravda može biti pravedna u teoriji, ali ne u praksi.

Dok u Bosni budu živjeli Srbi, Muslimani i Hrvati uvijek će bosanski lonac biti papren.

Šuplja glavi ne treba pojas za spašavanje.

Kazna za opće dobro, najveći je dar Božji.

I ljubavnik je migrant kada prijeđe granicu bračne zajednice.

Kada Vlada svira violinu, a oporba trubu, uvijek nam bude loš koncert.

Što je žena ljepša u braku je ljubomora veća.

Ljudska samoća je spoznaja dna duše.

Najteže je umirati, a život vlastiti ne prepoznati.

Bolje izgubiti kosu negoli glavu.

Kada političari i suci izgube ljudskost i pravdu, tada propadaju država i sudstvo.

Stalno mi sole pamet kao da sam neslan.

Samoća je ubojica duše.

Lako je naći neprijatelja, a kako zadržati prijatelja.

Čovjek je zdrav sve dok pametno misli.

Ljubav ne poznaje starost.

Zbog svog egoizma u zatvoru je zatražio samicu.

Svaka politička stranka je biračka zamka.

Bolje je zbog bakterija u plućima završiti u bolnicu
negoli zbog mozga u ludnicu.

Samo škrtac ne voli žene.

Depresivan čovjek u slijepoj ulici ne vidi izlaz.

Žena je najljepši cvijet prirode - samo treba znati
njene latice svakodnevno ubirati.

Rad je stvorio čovjeka, a nerad lopova.

I mali bogovi imaju svoje podanike.

Lupež je lupežu meta.

U Saboru ima plaćenih podanika.

Osobe bez duše ne mogu biti rodoljubi.

Plać žene potvrđuje učinjeni grijeh.

Glup čovjek obično ne dobiva moždani udar.

Glumio ljudinu, a mrzio istinu.

U politici je uvijek sve isto, samo se mijenjaju face.

Neznalice sve znaju, a znalci ponešto.

Što je duša čistija, duh je zdraviji.

Lako je biti mudrac na selu, a kako u gradu?

Svaki čovjek je kockar svog života.

Pesimisti ne vide svjetlost u tunelu.

Bolje je biti u politici podanik, negoli na zavodu nezaposlenik.

Nisam nesretan zbog sebe, nego zbog okruženja licemjernih osoba.

Govor mržnje ne odgaja zakon, nego obitelj.

Magarac nije glup, nego strpljiv.

Lažan političar je najveći ljudožder.

Više volim jednog majmuna negoli deset narcisoidnih političara.

Bog je stvorio čovjeka da misli glavom, a ne laktom.

Natalitet je problem nacije, ne bračne zajednice.

Lakše je zarađivati guzicom negoli glavom.

Nekome država maćeha, a nekome krava muzara.

Starost je ogledalo mladosti.

U ljubavi nema pobjednika, svi su gubitnici.

Starost je smisao ako sačuvaš zdrav razum.

Govor mržnje je rat bez oružja.

Govor mržnje je nacionalni zločin.

Mislim da postojim dok mislim.

Laž je dio života, nažalost.

Čovjek je čovjeku besmrtni neprijatelj.

Lakše je živjeti s vjernim psom nego s nevjernom ženom.

Život je borba između svjetla i tame.

Iz nehaja ostala trudna, a pobačaj napravila bez priziva savjesti.

Zločeste žene nemaju rok trajanja.

Što lider politike više laže, duže traje u svakodnevnicu.

Politički mudraci uvijek govore neodređeno.

Bolje je biti robot negoli rob.

I patuljci imaju veliko srce.

Seljak živi od rada, a nakupac od šverca.

Biti pismen ne znači biti obrazovan.

Lako je stvoriti dijete, a kako čovjeka u čovjeku.

Ako si visok, ne znači da si velik čovjek.

Žene daju dragovoljno, a uzimaju dragocjeno.

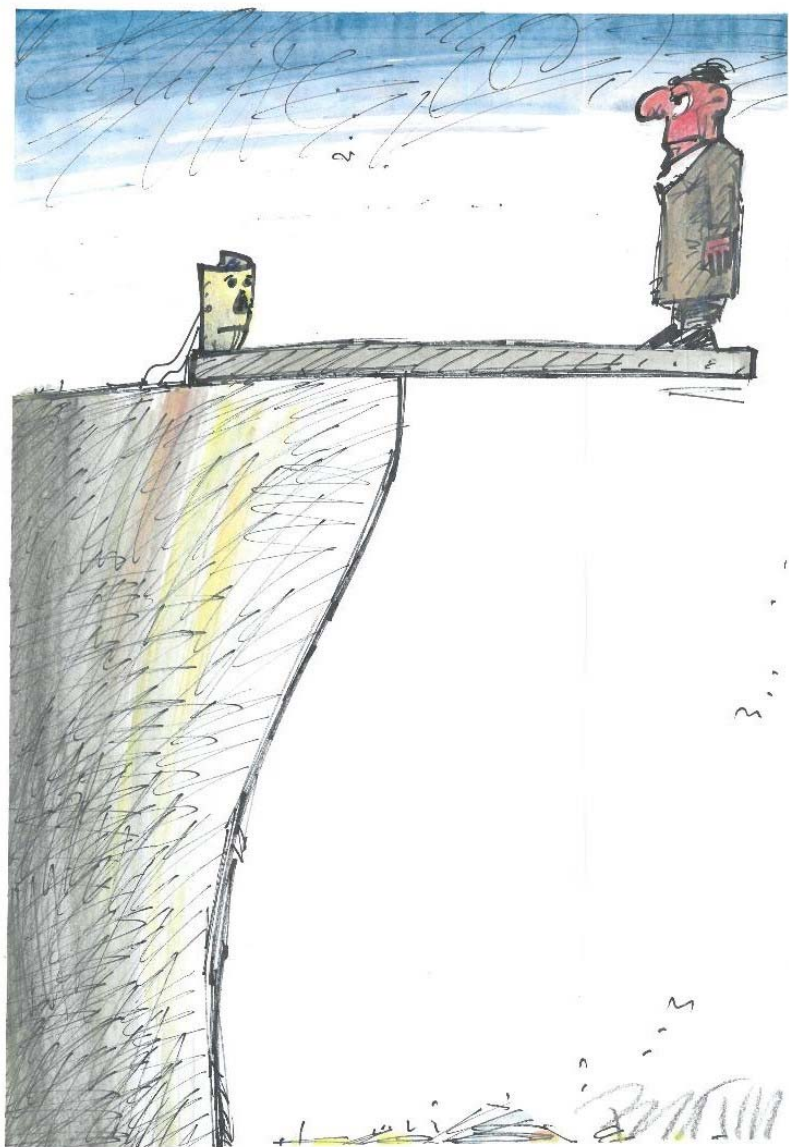
Lako je oprati ruke, kako obraz.

Egoist je loš ljubavnik.

Čovjek čiste savjesti nema nesanicu.

U svakoj novoj ljubavi, čovjek je uvijek početnik.

Lako je glumiti luđaka, a kako genija.

Svaki čovjek mora biti pastir svog života.

Između čovjeka i svinje ima samo jedna razlika –
čovjek se valja u laži, a svinja u kaljuži.

Dijete sisa majku, a odrasli domovinu.

Jedni spavaju od dosade, a drugi od umora.

Dok je šišao mušteriju, usput mu je ispirao mozak.

Dok me prate, znači, živ sam.

U životu je znanje najveće blagostanje bez kamata.

Čovjek bez slobode je najveći siromah.

Svatko ima mozak, ali ne i razum.

Bolje je biti zbunjen nego munjen.

Žene u ljubavi ne vole statistike.

Bolje je biti na dnu dna pošten negoli na vrhu lopov.

Nekome je guzica za sjedenje, a nekome za seksanje.

Svaki političar ima trajne promjene osobnosti.

Svaki dan je sve manje časti, zbog toga je suvišan Sud časti.

Lako je promijeniti zube, a kako glupu glavu.

Teška je sudbina naša kada korupcionaša štiti državni harambaša.

Sviđa mi se zastupnik koji ima dugu kosu, a kratak govor.

Njemu kune, a meni moral.

Ako je netko viši, ne znači da ima veliku dušu.

Hrvatsko proljeće nikada u meni uvenuti neće,
naprotiv, cvate sve veće i žešće.

Bože, oprosti narodu grijehе što psuju iz tuge jer žive
bez optimizma.

Ozljudio se na radu, a nezaposlen.

Sudac je najsretniji kad mu predmet ode u zastaru.

Izrodi se ne rađaju, njih stvara politika.

Nacionalisti nisu svi isti, neki su lijevi, a neki su desni.

Zove se Bogoljub, a nije domoljub.

Ima zlatne ruke, krade vješto, bez otisaka.

U ljubavi se ne smije biti sebičan nego maksimalno darežljiv.

Nekima i vjenčanje postane ludo radovanje.

Glup čovjek nema lijeka, a lud ima psihijatriju.

Da Hrvatska ne može bez bratstva i jedinstva najbolji je dokaz HDZ i Srpska narodna stranka.

Najbolji mamac za ljubav je novac.

Čovjek bez poštenog karaktera je bezličan.

Čovjek mora imati dva mišljenja, jedno za javnost, a drugo za sebe.

Pravosuđe je nepredvidljivo i za tužitelja i tuženika zbog zakona koji je rastezljiv kao žvakaća guma.

Nema dovoljno pepela da bi se Hrvati mogli posipati po glavi.

Političke fraze uvijek iste, sutra će nam biti bolje, a kad završe izbori, ono još gore.

Istina je ono što kaže čelnik stranke, a ne članovi.

Čovjek u čovjeka ima kratki rok trajanja.

Jedni preskaču večeru zbog dijete, a drugi zbog neimaštine.

Komunistički režim imao je Goli otok, a danas imamo bijeg iz stranke u stranku.

Ljevica i desnica od istog su oca, samo su majke različite.

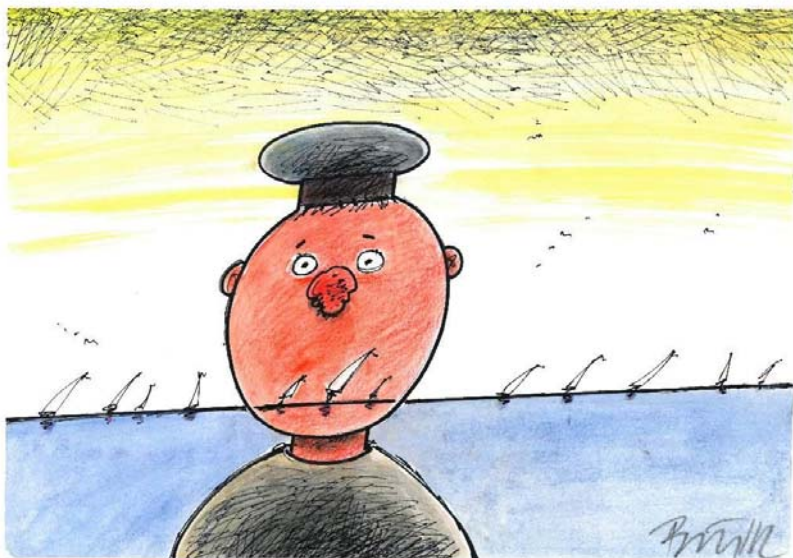
Demokracija u Hrvatskoj nikako da odraste, još uvijek troši pelene i dudu.

Političarima je država najveći sponzor.

Političar koji ima veliku guzicu treba imati dvije fotelje.

Državnici će imati uvijek monolog, a nikako dijalog.

Podoban je jer nema svoje mišljenje.

Nada je spoznaja naivnosti.

Ludost i glupost su iste krvne grupe.

Pozvati se na hrvatsku vertikalnu moralu je besmisao u prostoru i vremenu.

Mnogi paraziti stekli su imunitet preko majke politike.

Šovinsti i nemoralisti su plodovi politike.

Dok su zdravi, psuju Boga, a kad završe u bolnicu onda uzviču: Bože, spasi me!

Bila bi siromašna hrvatska atmosfera da nije novinskih afeta.

Bogatstvo je imati duha, a ne kruha.

Besmisleno je živjeti pravedno u korumpiranoj domovini.

Lako je upecati ribu, a kako poštenje.

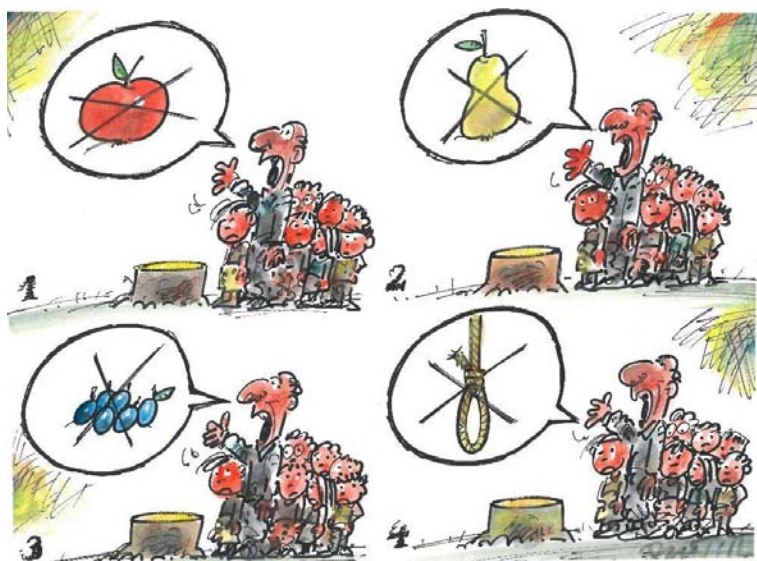
Narod je šaka jada, bilo onda ili sada.

Birači su berači lažnih obećanja.

Većina Hrvata imaju čudnu naviku zaraditi, a ne raditi.

Manjine savršeno manipuliraju većinom.

Moja mladost je postala karikatura starosti.

Jednoumlje je zlo zla.

Bogataši su sve agresivniji, a siromasi sve pitomiji.

Praznoj glavi ne treba pojas za spašavanje.

Žena je vladar u kući, a muž okućnice.

Demagozi nemaju ponos jer lažno laskaju narodu.

Svatko ima čelo, ne i načelo.

Ljepota je prolazna, a siromaštvo ne.

Sit sam politikantstva, sada doživotno moram biti na dijeti.

Nema veze sa srećom nego spavati s nekim koga istinski ne voliš.

U braku treba biti dobar jarac, a ne poslušan
magarac.

U noćnom kupleraju najbolje prođu kurve i konobari.

Biti u paklu ili raju sve je isto, života gore nema.

Veliko domoljublje je imitacija korupcije.

„Veliki Hrvati“ ovu su državu doveli na dno dna.

Hrvatska je apsurd - zemlja bogata, a puno
siromašnih.

Svaka prisega je vrsta stege koja traje samo nekoliko minuta.

Dugoročan stambeni kredit je omča oko vrata zbog straha od ovrhe.

Mnogi Hrvati žive pod maskom ni za što.

Moj ćaća je budućnost stekao lopatom i motikom, a ne lažnom diplomom.

Pitam često sebe samoga, kada će konačno Hrvat biti svoj bez privjesaka.

Umjetnici koji su siromašniji, u duši i djelima su bogatiji.

Bog je jedina istina u društvu, a ostalo je sve laž.

Bolje je biti ružan negoli vječno tužan.

Između istine i laži nema ravnoteže.

Ozakoniti ubijanje nerođene djece je nacionalni genocid.

U poduzeću uvijek radio kao pčela, u mirovinu otišao kao osa.

Mnogi HRVATI imaju morala krasti i stvarati afere bez grižnje savjesti.

Svaki čovjek ima guzicu, ali ne i svijetli obraz.

Magarac ne može biti šizofreničar, a čovjek može.

Uzalud je šišati i obrijati glavu ako mozak ostaje isti.

Kada žena izgubi sram, onda više nije ženstvena.

Savršen zlobnik je ravan genijalcu.

Biti bogat, a ni s kim dijeliti, tragično je.

Siromaštvo je iluzija budućnosti.

Kada ostaneš bez domovine onda postaneš trajni duhovni invalid.

Bratstvo i jedinstvo iz prošlosti još uvijek u nekih Hrvata tinja.

Zločin je krasti i tuđe misli.

Mnogi političari su ozakonjeni džepari.

Moje djetinjstvo mreža je tužnih priča i nepresušni izvor suza.

Sreća muškarca kraće traje od mržnje žene.

Bog je stvorio razum, a politika švercera.

Ljubav je kao snježna pahuljica, za čas se otopi.

Što je više pijanih, manje je mudrih.

Lažno domoljublje je najskuplje na tržištu i ne plaća se porez.

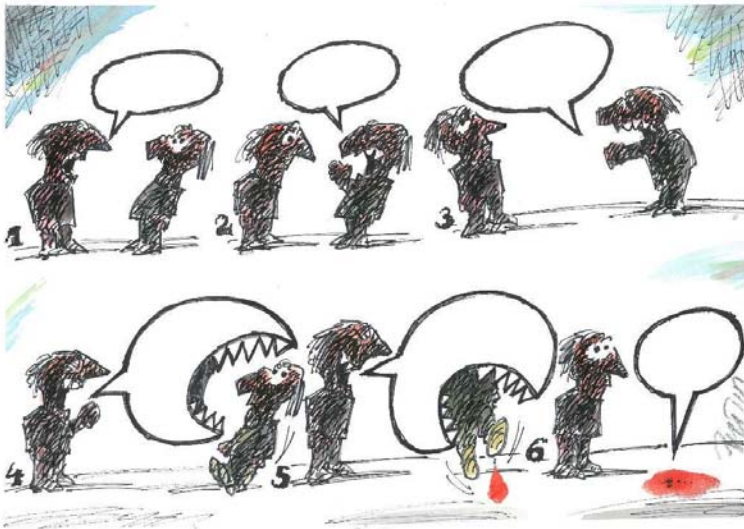
Mnoge životne laži na kraju završe s ožiljcima.

Rob sam svoje životne istine.

Čovjek je roba koja kratko traje jer se brzo prodava na aukciji tržišta.

Do vjenčanja bila je anđeo, a poslije rastrošna i jezičljiva.

Čelavci su dalekovidni jer im ne smeta kosa.

Na jedno oko vidim prijatelja, a na oba neprijatelja.

Moralna vertikala je zlatni dar Božji.

Više se bojim sudske prakse nego koronavirusa.

Ideologija je najveća zavjera nacije.

Bog stvara životnu istinu, a sudac je okrene kako politika puše.

Lijepa žena je melem moje duše što vječno traje u podsvijesti.

Kada u čovjeku živi čovjek to je najveći kapital.

Ljubomora u čovjeku je trajna promjena bračne zajednice.

Narcisi ne dijele sebe s drugim osobama, oni umiru bez ljubavi.

Samo naivci vjeruju sto posto u istinu pravosuđa.

Ne želim ići na tuđe sprovode i svoga sam se odrekao.

Starost je od moje mladosti napravila karikaturu žalosti.

Čovjek s poštenim karakterom, teško dođe do cilja u zagonetnoj zemlji.

Moja mudrost je sluga duše.

Meni ne treba spomenik jer ne želim biti legenda.

Mudrac stvara filozofiju, a ne filozofija mudraca.

Sotona je pojela ljudskost.

Biti čestit čovjek među lopovima je besmisao.

Veliki domoljubi mogu biti grubi ako poziciju gube.

Nadati se boljem životu u sadašnjoj državnoj situaciji je najveća glupost i ludost.

Krajnja točka u životu je smrt, vjernicima trotočje.

Plemenita žena je najveća meta laskavcima.

Još nisam odrastao, stalno se sjećam djetinjstva.

Ne bojim se džepara jer mi je džep uvijek prazan.

Jedino majku i domovinu ne možeš kupiti.

Za bezlične osobe ne postoji misaoni lanac.

Zbog ljubavi postaje rob duše.

Brak u ljubavi nije vrlina nego znatiželja.

Čovjek je stvorio bračnu ljubomoru zbog svoje škrtosti.

Besmisleno je misliti besmisleno.

Dijete koje nije sisalo majčino mlijeko ima siromašno djetinjstvo.

Glasači koji vole tajno glasovanje nemaju svoj stav i karakter jer se boje svoje sjene i funkcije.

Svi Hrvati su spremni za gradele na ognjištu, ali ne za domoljubni dom.

Odvjetnicima je bolje braniti ljubavnice nego ubojice.

Bolje je imati kvalitetno oružje među nogama nego za pojasom.

Hrvatsku je zahvatila epidemija povjerenstava koja nemaju velikih rezultata potvrđenih istinom.

Kilava vlast troši rastrošno na tone.

Učenici više ne čitaju lektiru, samo poruke preko mobitela.

Nijedna čarolija ne može uljepšati ružnu glavu.

Bio sam nevin dok nije došlo višestranačje.

Koalicija je udruga foteljaša.

Glumac glumi dobro i zlo drugih.

Usta su mi žedna istine u narodu.

Biti gore ili dolje, sve je isto, Zemlja se okreće.

Lažac živi od laži u tuđem zlu.

Zastupnici u Saboru odlično poznaju kružni tok, uvijek se vrte u krugu.

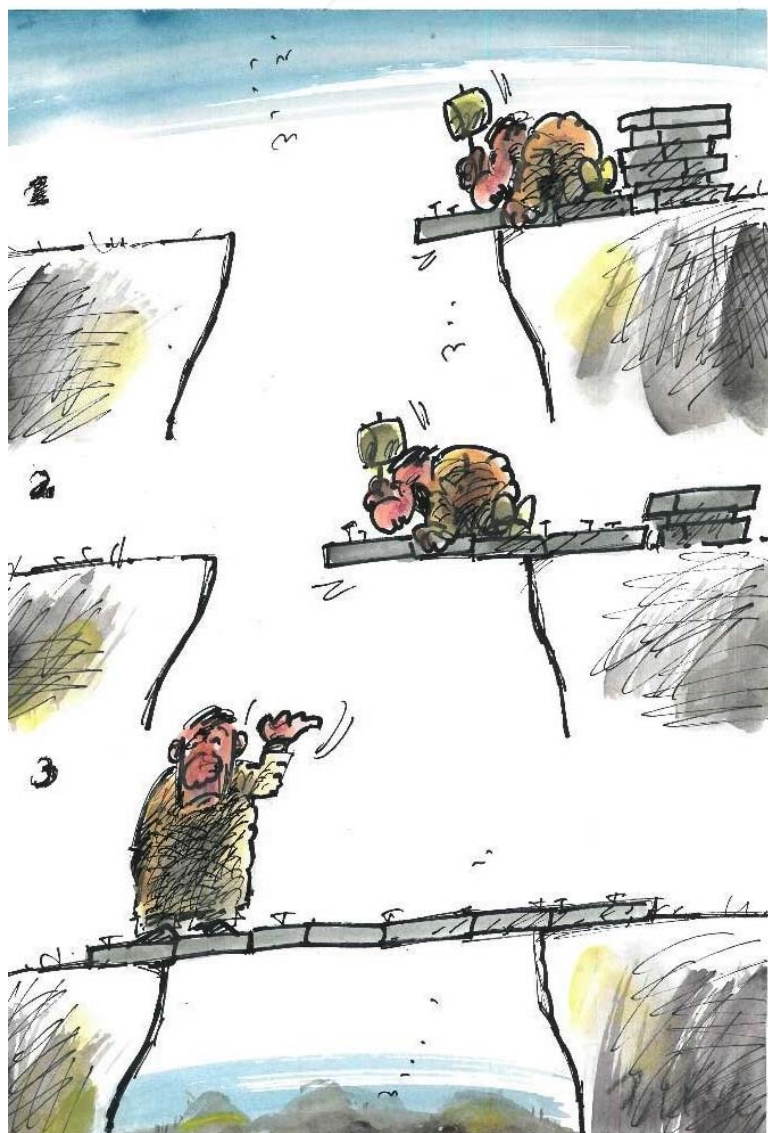
Prijateljstvo je domaćinstvo duše i srca.

Malograđani su nižeg rasta od građana.

Lako je biti Sokrat u njegovo doba, a kako biti danas....

Duhovno nasilje u braku gore je od fizičkog.

Tko ima ćelavu glavu život mu je jeftiniji.

Slāde je gristi tuđi kruh negoli svoj.

CROATIA je moja bol i zato ću umrijeti nesretan u vlastitoj ćahuri.

Da bi spoznao druge treba biti zadovoljan sam sa sobom.

Aforizam je vizija svijeta, a haiku cvat proljeća.

Jedino se pogrebna poduzeća vesele mrtvima.

Bolje da te posere golub nego politika.

Svrha mog života jesu moral i sloboda.

Pobjeći od samoga sebe je najveće herojstvo.

Brak je umiranje na rate.

Da bi čovjek bio sretan mora biti dobar učitelj svog života.

U čovjeku uvijek mora biti jači poticaj nego spoticaj.

Dosad nisam imao nikakvu psihozu, zahvaljujući koroni dobit ću dijagnozu.

Hrvati najviše koriste kažiprst, uvijek u nekoga upiru da je kriv.

Često se događa da je u braku muž pozicija, a žena opozicija.

Veliki nos često izgubi ponos.

Komunikacija u rodbini više puta završi tragikomedijom.

Čemu veliki čovjek ako nije čovjek.

Tko svaki dan umire duže živi.

Ševa kada ševi ševu, pjeva.

Bračani svoju škrtost opravdavaju štednjom.

Kako zadržati poštenje u pokvarenom društvu.

Nudisti se zbog svoje škrtosti kupaju goli.

Nisam toliko blažen da svaki dan nekome opraštam
grijehe i zloću.

Teže je biti bogataš bez duha nego siromah bez
kruha.

Teško je biti pjesnik u polupismenoj zemlji.

Vlada se mijenja, a glasači nikada.

U obitelji koja nema Boga – đavli kolo vode.

Jedino mačak ima pravo na preljub u veljači.

Tko nema ljubavi, taj nema ni života.

Najčešće se događa da djeca hrane oca dječjim dodatkom.

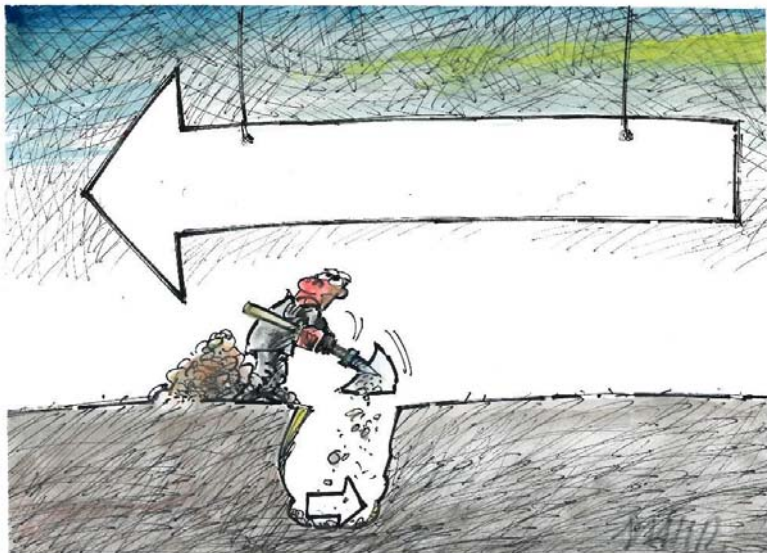
Zloupotreba duše je veliki grijeh.

Lovci najviše lažu kad ništa ne kažu.

Samo siromah nema redovnu stolicu.

Samo se kukavice boje svoje sjene na ratištu.

Tijekom rata veliki domoljubi lažno su se obogatili na tuđoj patnji i suzama.

I mali bogovi imaju svoje vjernike.

Vjerujem u Boga, ali Bog ne vjeruje meni.

Lako je biti mudrac među glupim narodom.

Bolje je živjeti sretan nego mrtav nagrađen.

Svaka vlada narodu je samo nada.

Dvoličnjaci nikada ne govore istinu.

Lakovjeran muškarac lako upadne u zamku pohlepne ljubavnice.

Idealisti su najveći romantičari.

Krajnje je vrijeme da se Hrvati probude iz začaranog sna.

Međunožac je najbolji mirotvorac u bračnom krevetu.

Kada u čovjeku umre čovjek, tijelo postaje ništavilo.

Dok su dragovoljci stvarali slobodu, kriminalci su krali slobodno.

Zbog slobode govora mnogi su završili na Golom otoku.

Političar je dno dna u svakom sustavu.

Svatko ima srce, ali ne srčanost.

Lako je oprati guzicu, ali ne i obraz.

Svi imaju sat, a ne znaju u kojem vremenu žive.

Čim te smjeste u bolnicu život je upitan.

I patuljak ima veliki dušu.

Plavuša ima strasti, ali ne hrabrosti.

Samica u Remetincu je život bez života.

Život je životu smrt.

Svaki stanar u zgradi ima svoga doušnika.

O mrtvima sve najbolje kako bi lakše utješili rodbinu
sućutima.

Ljubljen ne znači biti voljen.

Političari govore i kad ne misle.

Čovjek je gonič svoje sudbine.

Doušnici su najbolji poslušnici Udbe.

Malograđani imaju sitnu dušu, a krupnu glavu.

Budala ima sve, osim pameti.

Bolje je biti dužan ženi nego ljubavnici.

Domoljubi su najveći gubitnici u politici.

Mudrac misli kada ne misli.

Lijepo je kada iza smrti ostaješ čovjek.

Svatko u brak ulazi iz znatiželje.

U ovo doba samo slijepci mogu biti optimisti.

Najveće zlo u braku je ljubavnica.

Jedino kukavica nema dar za pjevanje.

Pjevač pjeva zbog nesanice.

Najopasniji lažljivci su proroci.

Hrvatska ima više domoljuba nego stanovnika.

Iza leđa uvijek me prate doušnici.

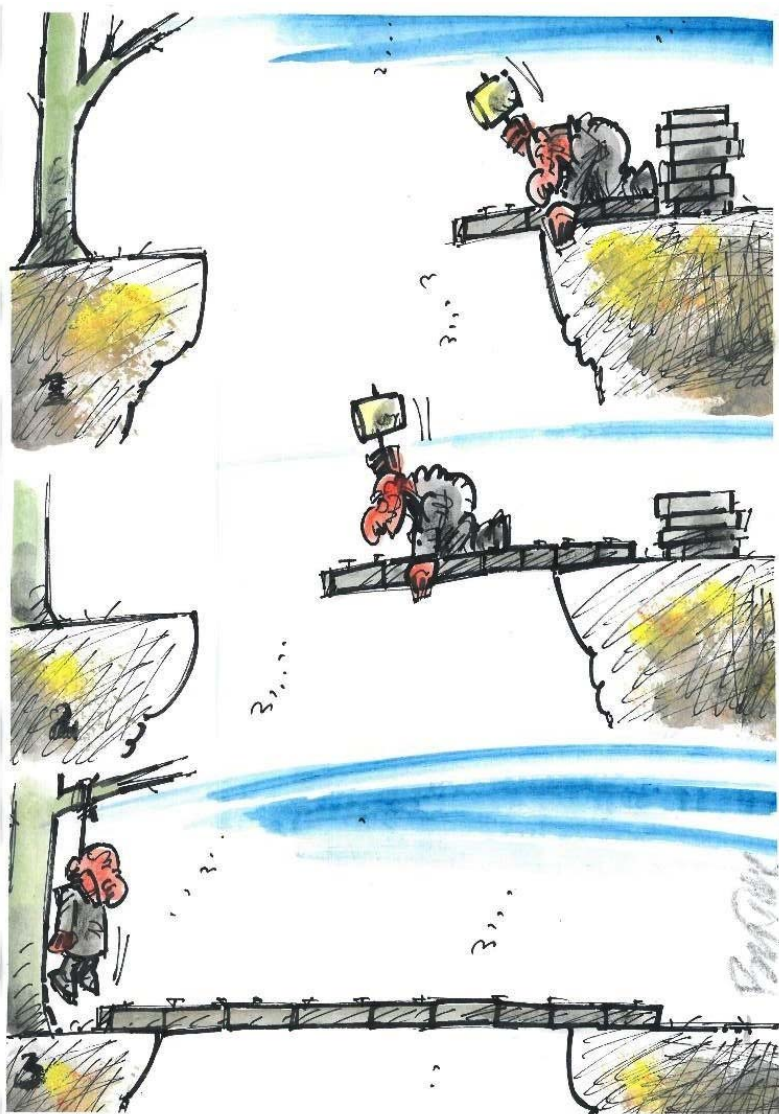
Suci kod okrivljenika traže istinu, a odvjetnici laž.

Jedino svoju smrt ne mogu ni s kim dijeliti.

Svatko ima svoj križ iako nije vjernik.

Sloboda govora ne znači i sloboda mišljenja.

Nakon bitke svi sudionici viču da su pobjednici.

Svaki narod ima srce za nacionalnu osjetljivost.

Nije domovina kriva što se rađaju ubojice i idioti.

Ako živim na selu, ne znači da sam malograđanin.

Mnogi govorniku plješću iz običaja iako ne shvaćaju njegovo mišljenje.

Samo dobra vremena imaju svijetlu prošlost.

Četnicima je zločin duševno zadovoljstvo.

Mnogi političari vole državu zbog džepova, a siromasi iz duše.

Zločin u državi najbrže zaborave trgovci i tajkuni.

Nekima zvono zvoní zbog mise, a mrtvima zbog odlaska duše u vječnost.

Ovrha je gora od preljuba.

Nije lako sucima zadržati čistu savjest.

Pravda je najveće iznenađenje u Palači Pravde.

Ako je istina gola, ne znači da je u seksu darežljiva.

Mnogima sam pljeskao i na kraju od njih dobio šamar.

Mladac u krevetu mora biti jarac, a ne starac.

I sloboda ima svoje granice.

Biti u ljubavi egoist je gore od škrtosti.

Samokritika je uvijek dvosmislena.

Samo šute oni koji nemaju što pametno reći.

Ženi je brak cilj, a muškarcu meta.

Formalan oprost, najveća je glupost.

Najveći su lažljivci oni koji pišu ratnu povijest.

Bolje imati bubu u juhi nego u glavi.

Mnogima šešir skriva glupu glavu.

Bez interesa nema sukoba interesa.

Bez otiska prsta nema poštene istrage.

Demagozi žive kao bubreg u loju jer narodu lažnu sudbinu kroje.

Mnogi prodavaju budućnost za sadašnjost.

Govno je uvijek govno bez obzira tko je vlasnik.

Ne guši prdac u guzici, to je zločin.

Obraz i guzica gordo zvuče u doba demokracije.

Prva ljubavnica je kao snježna pahuljica, brzo se otopi, a teško zaboravi.

Mnogi zbog guzice izgube čast i ugled.

Bog je stvorio čovjeka, a ne zlo u njemu.

Domovinu i roditelje nisam birao i zato nemam odgovornosti ni za što.

Istina i laž su dio životne svakodnevnice.

Narod je kriv što njeguje desnicu i ljevicu za budućnost.

I punoljetne budale imaju pravo glasa.

Mnogi političari imaju urođenu manu govora i mržnje.

Magarca nitko ne prati niti prisluškuje.

Svezan pas je žrtva svoga gospodara.

Natalitet se rješava krevetom, a ne dekretom.

Brak bez djece je kao zemlja bez sunca.

U životu sam birao ženu, a domovinu naslijedio od oca.

Bolje je pravedno umrijeti nego nepošteno živjeti.

Etničko čišćenje je izmišljotina psihopata.

Tko ratuje za svoju guzicu, ne živi sretno.

Policija radi i kada ne radi.

I najiskusnije žene ljubav dijele sebično.

Bolje je da žena u brak donese dijete negoli kredit.

Kada u selu umire bogataš svi plaču, a kada siromah svi šute.

Kada u braku ima uma lakše se dođe do sporazuma.

Jedino u braku djeca nisu djeljiva.

Preljubnika u braku treba uvijek kazniti kaznom za opće dobro.

Ideološko jednoulje je u državi neizlječiva bolest.

USKOK ne zvoni tri puta.

Žena mi pere mozak, a ljubavnica novčanik.

Dobiti pravdu na sudu je sreća.

Čovjeku je život igra, a starcu teret.

Za ubijanje djeteta u začecu nije odgovoran niti naručitelj niti počinitelj, nažalost.

Čovjek bez greške je sumnjivo lice.

Ljubi bližnjega svoga u granicama mogućnosti.

Smisao je život, a besmisao smrt.

Veći je gubitak izgubiti ljudstvo nego domovinu.

Čovjek bez emocije je kao riba bez vode.

Samo se odani kockaju s državom.

Bolje je biti potentan nego umišljen.

Bogatašu duša nema cijene na tržištu.

Jugoslavensko bratstvo i jedinstvo Hrvatsku je koštalo genocidom.

Ljubavnik nikad ne spava u tuđem krevetu, uvijek je budan.

Dok je žena, bit će i prostitucije.

Seljak ore zemlju, a dileri podzemlje.

Zbog ideologije završio je na neurologiji dobivši moždani udar.

Lakovjernu ženu lako je zavesti, a kako se osloboditi.

U braku je bolje biti vodič nego gonič.

Poniznost je najveća vrlina života.

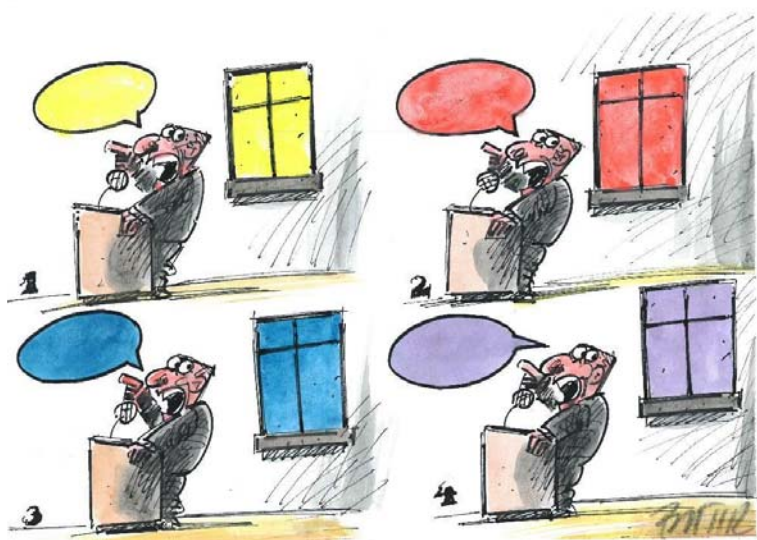
Revolucija u siromašnoj zemlji je uvijek zlo.

Što je veći grad, više je i malograđana.

Bolje je biti narcisoid nego idiot.

Još mnogima u mraku svijetli petokraka.

Politika mi je iskopčala mozak, a HEP struju.

Viču da su gladni a seru stalno.

Snage mraka su jače od snage uma.

Ljudi su zli, a smrt je dobra.

Svi šišaju glavu a ne pamet.

Na siromašno govno neće ni muha.

Prilikom vješanja rekoše mu da bude strpljiv i priseban.

Čovjek, majmun i magarac su prava izborna koalicija.

Bolje imati ćelavu glavu negoli jalovu pamet.

Mnogi se ljube iz koristoljublja.

Demagozi su apsolutni gospodari naroda.

Jedni imaju prazan želudac, a drugi glavu.

Država me muze odozgo, a kurva odozdo.

Lako je čovjeku reći zbogom, a đavlu?

Radije bez nosa, nego bez ponosa.

Siromašni su samo oni koji nemaju zdrav mozak.

Ako je časnik, ne znači da je častan.

Ne živimo loše, svi smo dužni.

Više ne trčim za domovinom jer znam koliko je sati.

Gdje nema demokracije, tu caruje stega.

Mnogi Hrvati domovinu drže u trezoru.

Idiotu dajte slobodu, a debilu vlast.

Samo romantičar može vladati siromašnom zemljom.

Odijelo je poslovna varka.

Najsiromašniji su oni muškarci koji posjeduju ženu i ljubavnicu.

Uvijek mi tuđe bogatstvo smrdi.

Novac i kurva su uvijek u rukama drugih.

Žena bez novca je kao pas bez lovca.

Čovjek misli a magarac griješi.

Život mu živi u boci vina.

Vlada stvara obijest bogatih.

Mnogima je ludost pokora.

Između psihijatra i luđaka ima samo jedna razlika –
doktor piše nalaze.

Ljubomorna žena je opasnija od kravljeg ludila.

Ljubomora je egoizam, a ne bolest.

Sačuvali mi razum, a prisvojili mišljenje.

Brak je oružani mir ljubavi.

Loši zakoni su posljedica nepismene nacije.

Ja ipak mislim da ništa ne mislim.

Najveći je zločin kada majka laže djecu.

Bolje živjeti u braku nego u zatvoru.

U braku je muž kratkovidan, a žena dalekovidna.

Poštena je, jer je nitko neće.

Zakon mora biti čitak i jasan da ga i budale razumiju -
svakoj koaliciji ima jedan Juda.

U ratu generali brane narod, a u miru narod generale.

Novac i zlato mijenjanju karakter čovjeka.

Zle žene žive pod maskom, a muškarci pod opaskom.

Vladu uvijek okrivljuje oporba za nedaće u društvu, a
pogotovo prije novih izbora jer nema dovoljno
samopouzdanja u svoju koaliciju.

Hrvatski duh treba njegovati demokraciju i slobodu
svog naroda, ali nikada ne zaboraviti čopor četništva
u Domovinskom ratu.

Za mene je Hrvatska znamen, zato svima amen.

Blagostanje je kad izvršni zakon štiti slobodu naroda i pravdu, a ne mandate političara s imunitetom.

Demagozi laskaju narodu kako bi sebi produžili vrijeme trajanja.

Čovjek ima savjest, a zvijer instinkt.

Mijenjam jedan dan raja na zemlji za sto na nebu.

Ropstvo je kada ti politika baca prah u oči da ne vidiš stvarnost zbilje.

Nažalost, talent je onaj koji ima novaca, a ne znanja.

Bez Hercegovaca nema dobrih trgovaca.

Lako je beskućniku ostati doma kad ga ionako nema.

Za Dom sam spreman jedino za starački Dom.

Ne šaljite me doma već u zatvor da čistim krumpir za opće dobro.

Ne mogu zadržati misao u glavi kada mi je šuplja.

Magarac me nikada nije izdao, a čovjek često.

Lako je promijeniti zube, a kako pamet.

Demokracija i magla je isto, sunce uništi maglu, a politika demokraciju.

Nije vodila brigu za moju čunu, nego za lov na žiro računu.

Čovjekova sreća ima uvijek svoj broj sudbine.

Bolje je da žena ima duge noge nego jezik.

Ponizno puzi do državne funkcije, a poslije budi gospodar svoje fotelje.

Doživjeli smo zlatni pir, a ne i vječni mir.

Između podlaca i jarca ima samo jedna razlika, čovjek podlac ima dvije noge, a jarac četiri.

Bohemi su bogatstvo jedne države.

Smijeh liječi dušu, a ne pamet.

Razlike mišljenja treba poštivati, ali ne ih kopirati.

Netko se rodi slučajno, a netko po zadatku.

Što je spomenik veći, pjesnik je manji.

Vlast pravi nezakone u zakonu izglasane u Saboru
voljom većine u svoju korist.

Veliki moralisti moraju biti mudri humanisti.

Često kvalitetan čovjek u pijanom društvu ispadne
glupan.

Spomenik treba biti simbol života i vremena, a ne
luksuz politike.

Što je život luđi, više je tuđi.

Koronavirus ne treba propusnicu, ona prolazi preko
granice bez kontrole.

Korona je ujedinila svijet, nažalost, kratko će trajat'.

Iluzija je liječiti glupog čovjeka.

Korone sve više, a ljudi sve manje.

Od moje prijateljice muž dobio koronavirus na plućima, a moj između nogu trajno.

Svećenik Delaš dela molitvu za policiju da ih Bog čuva od koronavirusa, a njega od kaznene prijave.

Nema veće boli nego spavati u strahu od Stožera koronavirusa.

Korona ima više stožera nego Domovinski rat.

Umro od koronavirusa ili moždanog udara, sve mi je isto. Smrt je smrt.

Korona je svjetska peta kolona.

Ostani doma i vježbaj samoću po želji policije unedogled.

Zbog koronavirusa ostani doma i igray sa ženom „Čovječe ne ljuti se“.

Ostani doma, ljubavnica te vjerno čeka, obećala je glavnom Stožeru civilne zaštite.

Najveće rezultate rada postiže Stožer civilne zaštite, stalno je na svakom programu televizije.

Konačno su svi u Hrvatskoj pod maskama, a prije su bili samo političari.

Žena me tjera iz kuće, a Nacionalni stožer u kuću,
ostaje mi rješenje, zdrav u bolnicu ili živ u grobnicu.

Korona je gora od zvijeri jer diljem svijeta čini
zvjerstva.

Sada Hrvati stalno peru ruke od korone, a obraz
ponekad.

Ne mogu se zaraziti koronom, glava mi je zaražena
politikom.

Na prvoj liniji obrane od virusa trebaju biti svi, a ne
samo liječnici i medicinske sestre.

I oni koji su živjeli na visokoj nozi danas su u izolaciji zbog virusa u brizi.

Korona će među političarima ostati trajni virus udaljenosti.

Moć suzbijanja epidemija je u Božjim rukama za svakog građanina.

Bili bogati ili siromašni, samo se virusi oko njihovih glava vrte.

Još uvijek u svijetu ima više plaćenih ubojica, nego što ih je umrlo od virusa.

Svima zvoni u ušima virus.

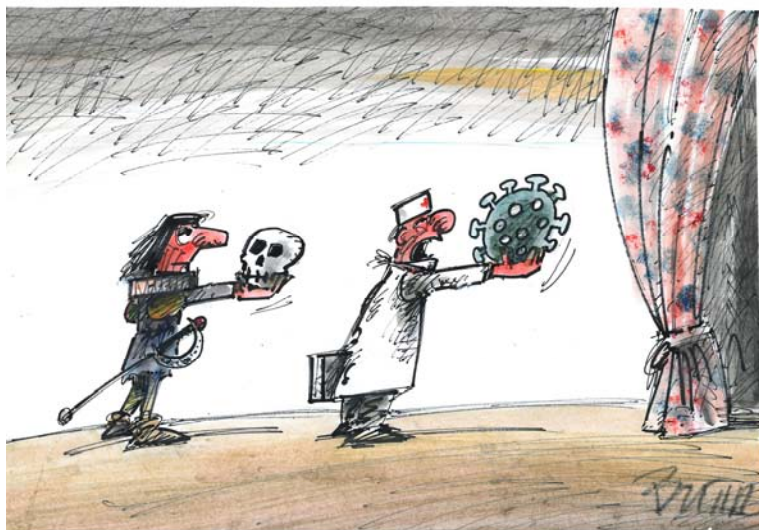

Ako izgubimo budućnost zbog korone, sasvim je nevažno tko je bio na vlasti.

Korona je napokon dokazala puku da životi vrijede više od kapitala i profita.

Najveći gubitak zbog korone imat će lopovi, kurve, svodnici i šverceri.

Vlada višje plaši narod od virusa jer na taj način skriva svoju nesposobnost i narcisoidnost.

Kristalno svjedočanstvo vremena

Knjiga aforizama književnika Veseljka Vidovića je značajan doprinos za sveukupnu hrvatsku književnost jer upućuje velike opomene čitaćima izražene kroz sažetu i jezgrovitu misao o svakodnevnicima, životu i svijetu. Kristalna mudrost i iskustvo često prelazi prag satiričnosti i zajedljivu porugu, ali uvijek na granici razumnog i doživljenog.

Nadahnuje ga različitost i razdvojenost društva; počevši od bogatih, siromašnih, korumpiranih, lažnog domoljublja i vlastoljublja. Aforizmi su mu u potpunosti praktični, iskustveni, životni, bez maske na licu, već nadojeni etičkom mjerom, uljudbenim savjetom i poučni budućim generacijama

Autor ističe aktualnu politiku sa svojim vrlinama i manama, moral-nemoral, uvijek oprezan u antitezama, paradoksalnim i humorističkim gradijacijama. Primjeri: *Čovjek mora imati dva mišljenja, jedno za javnost, a drugo za sebe.; Hrvatska je apsurd, zemlja bogata, a puno siromašnih.*

Hrvatsko društvo je nepresušan izvor s mnoštvom razloga i parada da autora inspirira beskompromisno, da se ruga s oprezom savjesti i morala. Primjeri: *Lako je upecati ribu, a kako poštenje.; Birači su berači lažnih obećanja.; Besmisleno je živjeti pravedno u državi u kojoj cvate korupcija.; Svatko ima čelo, a ne načelo.*

Autor uranja u sebe tražeći žarište misaone poruke, želeći biti iznad svakodnevnice, otkrivajući ishodište snažnog aforizma, bez zablude, površnosti i laži. Aforizam je stvarnost prožeta filozofijom duha koja pruža obilje jasnoće bez obzira što je škrtu u riječima, a bogata u mislima: *Mnogi Hrvati žive pod maskom ni za što.; U noćnom kupleraju najbolje prođu kurve i konobari.*

Ova zbirka je kristalno svjedočanstvo vremena i prostora u kojem je autor živio i stvarao, zasluhuje počasno i nedodirljivo mjesto u povijesti stvaralačke aforistike, vječni stećak ZABIOKOVLIJA, mudrac metafore i istinske zbilje i oštri mač umovlja.

(Split, 13. ožujka 1990.)

Mate RAOS, književnik

Doprinos hrvatskoj aforističnoj književnosti

Ponad skalinade na splitskom Trsteniku, omeđene betonskim čvrstim tlom i horizontom neba i mora, stoji natpis *Smisao*. Fotografijom uhvaćen „trenutak smisla“ našao je (dugo)trajno počivalište na zaslonu moga mobitela, podsjećajući kako je i ovozemaljska trka za informacijama eterski, nebeski uvjetovana. Aforizmi Veseljka Vidovića plove obzorjem ljudskih spoznaja, pokazujući uvijek oksimoronski, smijehom kroz suze, kako je smisao, na razmeđu betona i horizonta – dohvatljiv. Bliže betonu ili horizontu, svejedno – ljudski život ima smisao. Smisao spomenutoga natpisa s Trstenika tim je više *smislen* uzme li se u obzir da tada nisam znala da je tvorac zbirke aforizama *Život je smisao* i tvorac toga grafita.

Aforizmi Veseljka Vidovića nastavak su njegove poezije. Pojavivši se 60-ih godina prošloga stoljeća na književnoj sceni, a usput prikupljajući i iskustvo „iza književne kulise“, u izdavačkoj djelatnosti, spoznavao je skrivene tajne zanata koji pozicionira upravo između neba i zemlje. Autorovi stihovi bremeniti su smislom, jedinim mogućim - sazdanim od protuslovlja: čine ga radost koliko i patnja, sjećanja koliko i ogorčenost vremenom rastočnim u *jurnjavi za strastima bez dimenzija* čineći da u *vrtlogu posrćemo//oskudni iznutra (Razilazi li se ovaj svijet)*. U takvom vremenu stih vrijedi manje od skromnoga ručka, ali više od samoga života, *za jedan stih može se kupiti samo sebe (Vrijednost jednoga stiha)*. Nadahnutost zavičajem nije samo slika idile, iako ona proviruje u nizu prepoznatljivih zabiokovskih toposa – zavičaj je i emocionalna bremenitost sazdana od snažnih sintagmi poput *pijanstva od bratske krvi (Bratu)*. Ljubav

kao nezaobilazna nit smisla satkana je od jednostavne želje da *nam život//stari zajedno* (posvećen pokojnoj supruzi Ani) pa do konstatacije iz autorove haiku poezije koja znatno komplicira takvu mogućnost - o ženi s čudi vjetra. Smisao je, međutim, *istrajati u ptici u litici u žici u matematici (Bijah)*. Nasuprot ili bolje rečeno ususret snažnim metaforama u stihovima koji vape za otkrivanjem smisla, *Drugo pismo moje ma-tere iz Vrgorca* svojim zadnjim stihom o smislu progovara najsmislenije: *i nemoj dopustiti da se o tebi čuje// zla riječ*.

Na riječ primljenu od majke nastavlja se mudrost usmene riječi, stoljetna snaga narodnoga znanja, paremiološke mudrosti, tako bliske aforizmu. Ne čudi stoga Vidovićevo opredjeljenje da se u potrazi za smislom vrati snazi sažetosti u njemu već bliskoj kratkoj formi aforizma, njih više od šesto okupljenih u zbirci *Život je smisao*. Oni se nastavljaju na autorove pjesničke preokupacije, ali sada s iskustvenom pomirenošću uznemirenom lucidnošću i blagim cinizmom. Interes Veseljka Vidovića značajnije je pomaknut s prostora intime na društveno-političku scenu na kojoj, upravo kazališnim rječnikom rečeno, *oporba ima puno statista, ali nema glavnog glumca*. „Političkim“ aforizmima autor ukazuje na bolnu paradoksalnost vrijednosti koje legitimno postaju залог budućnosti: *Državnici najviše vole sebe potom narod*. Takva politika samo je opetovanje prošle, prepoznatljive u sugestivnim aforizmima poput *Vuk je vuku vuk, a čovjek je čovjeku špijun.*; *Guska se ruga patki, a obje u magli.*; *Tajne službe rade i kad ne rade*. Društvu koje podnosi takvu politiku glupost je imanentna, a mozak se može dobro provjetravati u svom bezumlju. Usprkos dominaciji nesnošljive gluposti, autor pomirljivo zaključuje: *U sebi sam*

bogat, izvana siromašan., dovodeći u vezu svoje bogatstvo s Kristom u sebi (*Krist živi u meni i zato sam duhovno bogat.*). Politika se ogleda i u nasilnom razgraničavanju znanstvenoga i božanskoga, a što se ogleda u nakaradnom materijalizmu.

Ova je zbirka, osim doprinosa hrvatskoj aforističnoj književnosti i dokument vremena, informacijskoga kaosa koji čovjeka plaši pokušavajući ga (lažno) utješiti vijestima u čiju istinu nikada nije sasvim siguran. Bježeći od aktualnoga trenutka, straha izazvanoga virusom, autor se iznova vraća sebi, ironijskim promišljanjem o starenju (*Više volim da mi donesu jednu ružu za rođendan negoli za dušni dan deset.; Vrijeme mi pojelo zube, više nisam opasan.*). Na koncu, stišavajući ironiju počinje osjećati život kao smisao. Političku kaljužu (beton) moguće je nadvladati dijalogom s Bogom (nebom), a put do smisla je ono između, oprečnosti života. Važno ga je prihvatiti jer je *svrha života živjeti bez drame, a kazna za opće dobro, najveći je dar.* Vidovićeve aforizmi daruju se naraštajima koji takvu kratku formu, čini se, doživljavaju bliskom. Svjedoči tomu brza reakcija narodnoga duha koji, i u vremenima opterećenima nedostatkom vremena, iznjedri o jednom virusu stotinu potencijalnih aforizama.

doc. dr. sc. Ivana ODŽA

Domislice kao obrana od bolesti vremena

Svejedno kako ga zvali: mudrosnicom, domislicom, dosjetkom, anegdotom, „kurzivom književnosti“, šalom, uspoređivali ga s epigramom, vicom ili slično, aforizam je oduvijek (bio i ostao) zrcalo mudrosti i „poslovica intelektualca“. Neovisno o kraćim ili dužim oblicima u kojima se manifestira, jezgrovitost, iskustvo, znanje, mudrost, sažetost, dubina misli i iskustava najdublje su odlike one iskričave „discipline duha“ kojom aforizam legitimira svoju snagu i svojeg autora. Stoga nimalo ne čudi zašto ponajbolji aforističari svoje mjesto ravnopravno dijele s najboljim književnicima i zašto su neki od aforizama postali trajna čovjekova baština.

Naša književnost i naša kultura također se mogu pohvaliti vrijednim stranicama aforistike. Iako neke od njih uistinu zavrjeđuju mnogo više od skromnih pripomena ili usputnih bilješki prigodom kakvih predstavljanja, govori to o stanju duha sredine u kojoj je medijska slika jedina istina, a njezine vrijednosti neupitni orijentiri i obvezujući društveni kriteriji. Potrebno je tek razgrnuti „iza“ riječi kako bi se vidjelo da se ispod sponzoriranih istina kriju velike obmane kojima „mali bogovi“ pravdaju svoju ničim zasluženu moć; opće dobro, bolja budućnost, dostojanstvo, domoljublje, pravda i slično, pri tome su tek mamci za lakovjerne kojima „apsolutni gospodari naroda“ kupuju novi mandat kako bi opet i iznova glupošću i kratkom pameću „podanika“ hranili svoj nakvasali ego/image. A upozoravati na to i o tome govoriti, razotkrivati društvene laži i obmane, demistificirati nametnute istine i uspavalu svijest, oduvijek je bila uloga duhom privilegiranih i mudrih, što pisci/aforističari zacijelo jesu!

Niti jedini niti pak najbolji, Veseljko Vidović svakako je od onih koji je u aforizmu našao prikladan medij za izricanje životnih iskustava i istina. Ono što je nekada radio u pjesmama, a oknjižio ih je u desetak pjesničkih zbirka, posljednjih godina radi u aforizmima. U njima – a pred nama ih je više od 550 – pjesničke slike i metafore svoje su mjesto ustupile mudrosti godina i iskustvima koja su se tijekom vremena kristalizirala u iskričave i sažete poruke; u istine koje nadrastaju trenutne povode i postaju maksime koje obvezuju.

Nema sumnje da je vrijeme istinski saveznik Vido-
vićevih aforizama; jer, što ih se više čita, njihov značenjski kapital postaje veći, a njihovo polje radijacije bogatije i uvjerljivije. I privlačnije. Pa iako mu se omakne pokoja deskripcija ili pak samo drukčije ponovi otprije kazano, u svojim aforizmima – pa i kad nisu do kraja pročišćeni i izbrušeni – on gađa i pogađa ono sadržajno bitno i svojim kritičkim skalpelom razgolićuje svu bijedu (našeg društvenog) vremena i njegovih nedodirljivih moćnika.

Svakodnevnica u kojoj živimo i koja nas okružuje izvorište je iz kojeg Vidović neumorno crpi povode za svoje domislice i mudrosti. U jednom od aforizama poručuje da je „država najveći sponzor“ političarima, baš kao što je i politika – a ona je sve i sve je politika – postala ogledalo života u kojem caruju dvoličnost, izgubljeno dostojanstvo, laži, kratka pamet, „mali bogovi“, govor mržnje, iznevjerena obećanja, potkupljivo i korumpirano sudstvo, lažno domoljublje i karijerizam i sl., a posljednjih dana i - korona virus. Dio povoda aforizmima Vidović je (pre)uzeo iz muško-ženskih odnosa, medijske agresije, skandala i spektakla, etike i morala, a ponajviše su ga is/provocirale, gotovo po mjeri aforističke dijagnostike i

mudre kritike, „društvene bolesti“ sadržajima malograđanštine, provincijalne grabežljivosti, duhovne truleži i podaničkoga mentaliteta... Poglavitito kad je riječ o onima kojima je nekad pljeskao, a „na kraju od njih dobio šamar“! Iako rezignirano priznaje da je vlastitom kožom platio cijenu životnoj naivnosti, u Vidovićevim aforizmima ne progovara poražen, zajedljiv i zločest čovjek. Pače, iskustvo godina njegove greške je izoštrilo i pretvorilo ih u mudrosti, a dubinu doživljaja svijeta i života u po(r)uke koje vrijedi podijeliti s drugima, učiniti ih zajedničkim dobrom i školom iz koje se može učiti, makar i ponavljanjem. A upravo je (pročišćena) mudrost najdublje iskustvo Vidovićevih aforizama, bez obzira na ironijski, sarkastičan ili pak mjestimice docirajući naglasak kojom je zaogrnut. Ili baš zbog toga!

Kao „sluga misli a gospodar riječi“, kako neki opisuju pravog aforističara, i Vidović je u „najvećoj literarnoj minijaturi“ ponudio svoju definiciju oblika u kojem se uspješno ogleda/o; za njega je aforizam „vizija cvijeća, a haiku cvat proljeća“, odnosno „bogatstvo duše“. Time je implicitno želio poručiti da se jedino bogatstvom i mudrošću vlastite duše i duha moguće obraniti od bolesti vremena koje prijete da dokraja zagade jedinu našu stvarnost. A da se to ne dogodi, kao lijek predlažem i ove aforizme. Možda u njima (pro)nađu smisao, kako sugerira naslov. U sažetosti njihova izraza više je pametnoga nego u stotinama stranica koje nam se tako ustrajno nude kao uzorno štivo!

prof. dr. sc. Ivan BOŠKOVIĆ

Knjiga za sve nas i o svima nama

Pred nama je knjiga aforizama *Život je smisao* autora Veseljka Vidovića, književnika i novinara, priznatog majstora poezije, proze, kritike i aforizama, kojom na najbolji mogući način produžava svoj bogati književni opus. Posebno nam je zadovoljstvo konstatirati da je autor prionuo poslu i napisao tekst knjige nakon 27 godina svojevrstne književne samoizolacije (uvjetovane nesretnim spletom životnih okolnosti) pa nam ostaje za vjerovati da će ta samoizolacija koincidirati s prestankom samoizolacije uvjetovane pandemijom korona virusa, te da će uskoro biti moguća i javno predstavljanje ovoga vrijednoga djela. Koincidencija je i da je autor uskrsnuo u doba Uskrsa poput književnika-feniksa.

Mnogi će aforiste nazvati romanopiscima bez kondicije, ali prava je istina da aforizme nije lako pisati. U jednoj rečenici nekada stane cijeli ljudski život, sudbine ljudi i naroda, neizvjesna budućnost i još neizvjesnija prošlost, surova sadašnjost, ljubavne boli i radosti, iščekivanje i sačekivanje, vrijeme i nevrjeme, politika i „politika“, volja i nevolja, radost života i tuga zbog smrti, hrabrost i strah, kultura i nekultura..., a svega toga ne nedostaje u Veseljkovim aforizmima.

U nevolji koja nas okružuje vrijedno je čuti njegove riječi koje će zasigurno (kako naslov knjige sugerira) u naš život unijeti malo smisla, ali i nade, veselja (u skladu s imenom autora), otužnog osmijeha, crnoga humora, satire kojom satire, ironičnih i ubojitih zaključaka, vjere u čovjeka i bolju budućnost...

U aforizmima autor se je dotaknuo svih aktualnih tema: politike (*Tko u Saboru stalno šuti, taj najviše u poli-*

*tici muti.; Najjača karika u politici je dvoličnost.), bračnih i izvanbračnih mudroslovica (Nema braka u kojem nema govora mržnje.), ljubavi (Ljubav traži objekt da bi dala svoj subjekt.), „socijale“ (Raditi ne znači zaraditi.; Bogatije živim kada mjesec ima manje dana.), smisla života (Imati svoj križ - bogatstvo je života.; Biti žrtva života nije život nego pakao.), duhovnosti (Krist živi u meni i zato sam duhovno bogat.), vjere i nevjere (Božja pravda može biti pravedna u teoriji, ali ne u praksi.; Bog je stvorio čovjeka da misli glavom, a ne laktom.), rada i nerada (Rad je stvorio čovjeka, a nerad lopova.)... a nije zaobišao ni pandemiju koronavirusom (Korone sve više, a ljudi sve manje.; Korona je ujedinila svijet, nažalost, kratko će trajat'.; Korona ima više stožera nego Domovinski rat.). Ova knjiga aforizama, nastala u okovima izolacija i karantena, snažno promovira hrvatsku kulturu i književnost, a svima nama čini svakodnevnicu ljepšom i snošljivijom. Ostaje nam toplo preporučiti ovu knjigu aforizama jer je pisana za sve nas, ali i o svima nama. Svi ćemo se u Veseljkovim aforizmima prepoznati, razotkriti, preispitati i zamisliti. Jer, kako autor navješćuje **AFORIZAM JE SMISAO ŽIVOTA.***

prof. dr. sc. Jozo ČIZMIĆ

ŽIVOTOPIS AUTORA

Veseljko Vidović rođen je 15. travnja 1941. u Vrgorcu. Diplomirao je hrvatski jezik i zemljopis na Pedagoškoj akademiji u Zadru. Do sada je objavio 16 knjiga pjesama, točnije do 1993. Surađivao je u mnogim listovima, časopisima i novinama diljem Hrvatske. Piše pjesme, prozu, kritiku i aforizme.

Pjesme su mu prevedene na talijanski, poljski, mađarski, ruski i albanski jezik.

Član je Međunarodne udruge novinara, član je Društva hrvatskih književnika i Hrvatskog novinarskog društva. Og 1996. godine član je Matice hrvatske, član Udruge hrvatskih aforista i humorista. Zastupljen je u nekoliko antologija i zbornika. Prošle godine zastupljen je u *Općoj enciklopediji Hrvatske*, svezak br. 11 i u *Književnoj enciklopediji hrvatskih književnika*, svezak br. 3.

Nakon terorističkog akta 28. rujna 1993. u Splitu ne objavljuje ništa, zbog teškog i trajnog narušena psihičkog i fizičkog zdravlja. Do tada je bio vrlo aktivan kao književnik i novinar, te je osnovao KIZ „Tin Ujević“ 1991. godine, podigao spomenik Tinu Ujeviću u Vrgorcu 1991., pokrenuo list za djecu „Svitanje“ koji je, nažalost, nakon narušenog zdravlja ubrzo ugašen.

Prva, opsegom manja verzija ove zbirke aforizama bila je spremna za tisak 1990. godine, kada je recenziju napisao književnik Mate Raos (jedan od svojih posljednjih tekstova). Dopunjeno izdanje konačno je tiskano trideset godina kasnije, urešeno karikaturama našega nagrađivanog karikaturista Slobodana Butira.

KAZALO

Ozbiljna jezgrovitost i duhovitost (J. Jović) 5

HRVATSKA 7

AFORIZMI 9

Kristalno svjedočanstvo vremena (M. Raos)..... 131

Doprinos hrvatskoj aforističnoj književnosti (I. Odža)..... 133

Domislice kao obrana od bolesti vremena (I. Bošković) ... 136

Knjiga za sve nas i o svima nama (J. Čizmić) 139

Životopis autora 141

*Zahvaljujemo svim donatorima
koji su potpomogli
objavljivanje ove knjige!*

Veseljko Vidović rođen je 15. travnja 1941. u Vrgorcu. Diplomirao je hrvatski jezik i zemljopis na Pedagoškoj akademiji u Zadru. Objavio je 16 knjiga pjesama. Suradivao je u mnogim listovima, časopisima i novinama. Piše pjesme, prozu, kritiku i aforizme. Pjesme su mu prevedene na talijanski, poljski, mađarski, ruski i albanski jezik. Zastupljen je u nekoliko antologija i zbornika te u *Općoj enciklopediji Hrvatske* i u *Književnoj enciklopediji hrvatskih književnika*. Osnivač je Književne izdavačke zajednice Tin Ujević, podigao spomenik Tinu Ujeviću u Vrgorcu, pokrenuo list za djecu „Svitanje“...

Veseljko je Vidović nepresušan, nescrpan i vječan. U nove skupocjene posude pretače svoj veliki književni dar. Kako nas je očaravao i veselio svojim pjesmama, tako nas sad zadivljuje i prosvjetljuje iskustvenim, mudrim, vidovitim aforizmima. Na ponajboljima od njih će se učiti naraštaji.

Petar Gudelj, književnik

Cijena 100 kuna

9 789537 692827

ISBN 978-953-7692-82-7